

توافقنامه سطح خدمت (بیانیه سطح توافق خدمت)

عنوان خدمت : نظام ثبت و طبقه بندی علل مرگ

شناسه خدمت 10031019000 :

1. مقدمه

تأمین عمر طولانی توأم با سلامتی و رفاه برای تک تک افراد جامعه وظیفه دولت است که در تقسیم کار بین ساختارهای مختلف دولت بخشهایی از این وظیفه در مسئولیت های وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار گرفته است. مسلماً انجام قسمت اعظمی از این وظیفه نیز بدون تعاملهای بین بخشی و مشارکت های آگاهانه مردم امکان پذیر نیست. برای تأمین عمر طولانی باید الگوی علتی مرگ در جامعه شناسایی شود و برای مقابله با علل مرگ های زودرس چاره اندیشید و با آنها مقابله کرد. مرگ یکی از وقایع حیاتی چهارگانه است و ثبت آن که تنها راه تعیین مسیر سیما و الگوی مرگ است از شرح وظایف یکی دیگر از زیر بخش های دولت، یعنی سازمان ثبت احوال کشور است. اما سازمان ثبت احوال قادر به تعیین علت مرگ بهطور دقیق نیست و برای حل این معضل یعنی ثبت ناکامل مرگ، وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی (معاونت بهداشت) از اواسط دهه ۰۷ مقدمات استقرار " نظام ثبت و طبقه بندی علل مرگ " در کشور را فراهم نموده و پس از چند سال تلاش، این مهم در سال 1313 نهایی شد و هم اکنون در 17 استان کشور جاری می باشد. در این نظام ثبت، وظیفه جمعآوری دادههای مرگ و کنترل کیفی آن در سطح شهرستان بر عهده مرکز بهداشت شهرستان است که پس از جمع آوری داده ها از سطح بیمارستانها و زایشگاهها و مراکز خدمات جامع سلامت روستایی (خانه های بهداشت) و شهری، پزشکی قانونی، مطب ها و سایر منابع، دادهها از نظر کمی و کیفی به خصوص با اداره ثبت احوال شهرستان بررسی و اصلاح شده و سپس در نرم افزار ثبت مرگ وارد میشود. دادهها پس از ثبت به سامانه یکپارچه ثبت مرگ و میر کشور ارسال می گردد. در مرحله بعد دادههای ارسالی از شهرستانها توسط مسئولین در معاونت بهداشت دانشگاه ها نیز مورد بررسی قرار گرفته و اصلاحات لازم در دادهها صورت میپذیرد و در نهایت کنترل و اصلاحات لازم در دادهها توسط مسئولین برنامه در وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی - معاونت بهداشت - مرکز مدیریت شبکه - گروه اطلاعات و آمار نظام شبکه انجام گرفته و پس از آن گزارشات لازم از سیمای مرگ کشور تهیه میگردد.

2. هدف

گواهی فوت : گواهی فوت در حقیقت گواهی قانونی جهت تأیید مرگ و عدم لزوم ادامه اقدامات احیاء و انتقال جسد به سردخانه بوده ولی مجوزی برای دفن جنازه نمی باشد. صدور گواهی فوت وظیفه پزشک است و صرفاً تایید کننده مرگ بیمار می باشد. در صدور این گواهی باید متوفی احراز هویت شده، مشخصات کامل وی و علت مرگ قید شود. در حال حاضر در کشورمان گواهی فوت با توجه به استانداردهای سازمان جهانی بهداشت به دو گواهی فوت سن بالای هفت روز و گواهی فوت مرده زایی و زیر هفت روز تفکیک و در سراسر کشور جاری شده است. این گواهی ها در چهار نسخه بوده که نسخه سفید مخصوص سازمان ثبت احوال، نسخه سبز مخصوص واحدهای تحت پوشش شهرداری ها، نسخه قرمز مخصوص مراکز بهداشت و درمان وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و نسخه زرد مخصوص سوابق پزشک یا مؤسسه می باشد. این گواهی ها باید با خودکار و با خط خوانا به صورتی نوشته شود که روی هر چهار نسخه قابل خواندن باشد و همچنین علت مرگ به فارسی نوشته شده و از بکار بردن کلمات بصورت مخفف و انگلیسی خودداری شود. این گواهی به طور کلی از دو قسمت گواهی فوت و جواز دفن تشکیل شده است و اگر قسمتی که در آن قید شده " دفن متوفی بلامانع است " تکمیل گردد، اجازه دفن داده می شود و در واقع پزشک جواز دفن را صادر نموده است. در مواردی که منع صدور جواز دفن وجود دارد پزشک نباید قسمت فوق را تکمیل و مهر نماید.

ماماها می توانند گواهی فوت برای مرده زایی و نوزاد زیر ۰ روز صادر نمایند ولی نمی توانند جواز صادر نمایند. لزوم صدور گواهی فوت و جواز دفن آشنا بودن با علائم ظاهری و قطعی مرگ بوده و شخص معاینه کننده باید بتواند در درجه اول وقوع مرگ را مسجل نموده و سپس علل منجر به فوت را تعیین نماید . تکمیل دقیق گواهی فوت و حفظ و نگهداری آن میتواند د صورت نیاز به عنوان یک مدرک قانونی قابل دفاع مورد استفاده قرار گیرد.